

ePOOKI

OULUN AMMATTIKORKEAKOULUN TUTKIMUS- JA KEHITYSTYÖN JULKAISUT ISSN 1798-2022

ePooki 58/2020

Yhteisöllinen digioppiminen mahdollistaa hoitotyön opiskelijoiden tulevaisuussuuntautuneen monipuolisen työelämäosaamisen

Männistö Merja

21.8.2020 ::

Yhteisöllinen digioppiminen parantaa opiskelijoiden hoitotyössä vaadittavaa ammatillista osaamista. Digioppijat saavuttavat tentistä selkeästi parempia arvosanoja verrattuna perinteisessä luokkahuoneessa opiskeleviin. Opiskelijoiden yhteistyö- ja vuorovaikutustaidot sekä kriittinen ajattelu, ongelmanratkaisu ja päätöksentekokyky kehittyvät yhteisöllisessä digioppimisessä luokkahuoneopetusta paremmin. Lisäksi vähemmän motivoituneiden opiskelijoiden opiskelumotivaatio paranee digiopiskelussa. Digitaalisessa oppimisympäristössä tapahtuva opiskelu koetaan mielekkäänä, joustavana ja ajankäytön kannalta järkevänä. Opiskelijaryhmän välinen toimiva vuorovaikutus lisää asioiden syvällisempää ymmärtämistä digioppimisympäristöön rakennettujen sopivien oppimistehtävien ja erilaisten interaktiivisten työkalujen avulla.



Artikkeli perustuu väitöskirjatutkimukseen, jossa systemaattisen kirjallisuuskatsauksen muodossa kuvailtiin yhteisöllisen oppimisen koulutusinterventioiden (n=5) toteutusta digitaalisessa oppimisympäristössä ja arvioitiin niiden vaikutusta hoitotyön opiskelijoiden oppimistuloksiin. Koulutusinterventiolla tarkoitetaan tässä opintojakson uudenlaista toteutustapaa ja opetuksellisia toimenpiteitä, joilla pyritään vaikuttamaan opiskelijoiden oppimiseen. Aineisto analysoitiin narratiivisella synteessillä, jossa kuvattiin interventiot sekä tarkasteltiin tutkimusten tilastollista merkitsevyyttä digitaalisen yhteisöllisen oppimisen vaikuttavuudesta opiskelijoiden oppimistuloksiin. [\[1\]](#) [\[2\]](#) [\[3\]](#)

Lisäksi väitöskirjatutkimuksessa arvioitiin kvasikokeellisella koe- ja kontrolliryhmäasetelmalla digitaalisessa oppimisympäristössä tapahtuvan opetuksen vaikutuksia hoitotyön opiskelijoiden yhteisölliseen oppimiseen ja opiskelutyytyväisyyteen verrattuna luokkahuoneopetukseen ennen ja jälkeen Terveiden edistämisen perusteet -opintojakson. Opintojakson jälkeen arvioitiin tenttiarvosanalla ryhmien opintomenestystä. Aineisto kerättiin hoitotyön opiskelijoilta Yhteisöllinen oppiminen- ja Opiskelutyytyväisyys-mittareilla käyttäen Webropol-kyselyä. Koeryhmä opiskeli yhteisöllisessä digioppimisympäristössä ja kontrolliryhmä perinteisessä luokkahuoneilanteessa. Aineisto analysoitiin SPSS-ohjelmalla tilastollisin menetelmin. [\[3\]](#) [\[4\]](#)

Digitaalisessa oppimisympäristössä tapahtuva koulutusinterventio kehittää oppimistuloksia luokkahuoneopetusta tehokkaammin

Yhteisöllinen oppiminen digitaalisissa oppimisympäristöissä on yhä suositumpaa täydentäen perinteistä luokkahuoneopetusta korkeakoulutuksessa. Digitaalisella oppimisympäristöllä tarkoitetaan tässä verkkopohjaista, interaktiivista, joustavaa digitaalista paikkaa ja yhteisöä, jossa on oppimista tukevat sähköiset materiaalit, työkalut, keskustelualueet, chat ja oppimistehtävät. Yhteisöllistä oppimista voidaan tarkastella useasta eri lähtökohdasta, eikä sitä pidetä yhtenäisenä oppimisen teoriana [\[5\]](#). Tavallisesti se yhdistetään sosiokonstruktivismiin, joka korostaa sosiaalisten prosessien vaikutusta yksilön oppimiselle sekä vuorovaikutuksen merkitystä tiedon rakentamisessa [\[6\]](#) [\[7\]](#). Tärkeää onkin muistaa, että oppimisteoreettisella lähestymistavalla on todettu olevan vaikutusta oppimistuloksiin ja opintomenestykseen [\[6\]](#). Lisäksi tutkimukset ovat osoittaneet digioppimisympäristöjen vaikuttavan myönteisesti oppimistuloksiin, oppistrategioiden hallintaan ja oppimisen itesäätelyyn, esimerkiksi oppimisen itsearviointiin ja tavoitteen asetteluun [\[8\]](#) [\[9\]](#). Yhteisöllisellä oppimisella tarkoitetaan opiskelijaryhmän tavoitteellista toimintaa, jossa sen jäsenet ovat sitoutuneita yhteisen päämäärän saavuttamiseen ja rakentavat vuorovaikutuksen avulla uutta tietoa asiantuntijuutta jakamalla, kysymällä, selittämällä ja perustelemalla [\[10\]](#) [\[11\]](#) [\[12\]](#). Digioppiminen tarkoittaa digitaalisessa oppimisympäristössä tapahtuvaa opiskelua ja oppimista. Haastavaksi yhteisöllisen digioppimisen tekee kuitenkin se, että opiskelijalla on suuri vastuu oppimisestaan [\[10\]](#).

Oppimista edistävät ja estävät tekijät on otettava vahvasti huomioon tarkasteltaessa yhteisöllistä digioppimista ja siinä syntyviä oppimistuloksia. Tässä artikkelissa kuvattavan väitöstutkimuksen tulosten mukaan erityisesti opiskelijaryhmässä tapahtuvalla vuorovaikutuksella ja tavoitteellisella ryhmätyöskentelyllä oli digitaalisen yhteisöllisen oppimisen toteutuksen näkökulmasta keskeisin merkitys. Ryhmässä työskentelyn sujuminen edellytti toimivaa vuorovaikutusta. [\[2\]](#) [\[3\]](#) [\[4\]](#) Oppimistutkimusten mukaan [\[6\]](#) [\[13\]](#) ihminen oppii parhaiten toisten ihmisten kanssa tapahtuvassa vuorovaikutuksessa. Tämän perusteella oppiminen tulisikin aina nähdä sosiaalisena, aktiivisena ja opiskelijakeskeisenä tapahtumana, jossa keskeistä on opiskelijaryhmän toiminta sekä opiskelijan ja opettajan roolit. Luokkahuoneilanteessa oppiminen ei useinkaan ole kovin vuorovaikutteista, vaan opettajakeskeistä tiedon jakamista.

Aikaisempien tutkimusten [\[14\]](#) [\[15\]](#) [\[16\]](#) mukaan yhteisöllistä oppimista digitaalisissa oppimisympäristöissä edistää opiskelijan sitoutuminen, motivaatio, yhteiset päämäärät oppimisessa, systemaattinen ja toimiva vuorovaikutus sekä yhteistä ponnistelua ja tiedonrakentelua vaativat oppimistehtävät. Tässä tutkimuksessa ryhmän yhteinen oppimistavoite, positiivinen ryhmäilmapiiri sekä ryhmän jäsenten aktiivinen ja tasavertainen osallistuminen työskentelyyn edistivät selvästi yhteisöllisen oppimisen toteutumista ja oppimistuloksia [\[2\]](#) [\[3\]](#) [\[4\]](#). Sen sijaan yhteisöllistä digioppimista estää ryhmän sitoutumattomat ja passiiviset jäsenet, aikatauluihin liittyvät haasteet, puutteelliset tietotekniset taidot sekä epäselvä ohjeistus työskentelyn etenemisestä ja opettajan seurannan vähäisyys [\[17\]](#). Tämän tutkimuksen tulosten mukaan haasteena koettiin erityisesti se, että opiskelijoilla oli erilaisia toiveita, tavoitteita ja odotuksia opintojaksolle, ryhmän toiminnalle sekä erilaiset tavat työskennellä verkossa [\[2\]](#) [\[3\]](#) [\[4\]](#). Digioppimisympäristössä vallitseva salliva ja tukea-antava oppimisilmapiiri tukee opiskelua. Lisäksi opiskelijan käsitys itsestä osaavana oppijana vahvistaa oppimista [\[18\]](#).

Yhteisöllisellä digioppimisella on kiistatta vaikutusta opiskelijoiden oppimistuloksiin ja opintomenestykseen. Tässä artikkelissa käsiteltävässä väitöstutkimuksessa koeryhmän opiskelijoilla oli tilastollisesti merkittävästi parempi opintomenetys, koska he saavuttivat selkeästi korkeammat arvosanat opintojakson tentissä kuin kontrolliryhmän opiskelijat. [\[2\]](#) [\[3\]](#) [\[4\]](#) Samansuuntaisia tuloksia on saatu aiemminkin. Trockyn ja Buckelyn [\[19\]](#) katsauksen mukaan digitaalinen yhteisöllinen oppiminen on tehokkaampaa kuin perinteinen opetus. Lisäksi Barisone ym. [\[20\]](#) raportoivat tuloksissaan digitaalisessa oppimisympäristössä opiskelleiden saavuttaneen tilastollisesti merkitsevästi parempia oppimistuloksia. Tuloksia voidaan selittää sillä, että

digioppimisympäristöt mahdollistavat perinteisiä luokkahuoneopetustilanteita paremmin laajojen ja moniulotteisten ilmiöiden ymmärtämisen ja opetettujen asian yhdistämisen opiskelun ulkopuolisen maailman todellisiin konteksteihin syväoppimalla aihesisältöä [21].

Yhteisöllinen digioppiminen soveltuu tulevaisuuden hoitotyön edellyttämän sekä teoreettisen osaamisen että käytännön taitojen opiskeluun

Digioppimista voidaan soveltaa paitsi teorian myös kliinisten taitojen oppimiseen. Interventioiden vaikutus opiskelijoiden teoreettisten tietojen ja käytännön taitojen kehittymiseen oli merkittävää. Tulosten mukaan digiopiskelijoiden teoreettiset tiedot lisääntyivät koeryhmällä enemmän kuin kontrolliryhmällä. Tiedon karttumisen myötä myös kriittinen ajattelu kehittyi ja asioiden syvällisempi ymmärtäminen parani. Digioppimisessa merkityksellistä on se, että jokainen opiskelija ymmärtää ja tulkitsee opetuksen ja materiaalin omalla tavallaan yhdistämällä sen aikaisempaan tietoperustansa ja osaamiseensa. Yhdessä keskustellen rakennettiin uutta tietoa, jolloin oppimistulos syntyi yhteisen ongelmanratkaisun kautta. Lisäksi käytännön hoitotaidot kohenivat selvästi. [21] [31] [41] Yhteisöllisen oppimisen myönteiset vaikutukset voitaneen liittää myös sosiokonstruktivismiin korostaen sosiaalisten prosessien ja yhteisen tiedon rakentelun merkitystä [221] [231].

Yllättävää tuloksissa oli se, että opiskelijan oma rooli ei osoittautunut merkitykselliseksi yhteisöllisen oppimisen toteutuksessa. Jatkossa on erittäin tärkeä pohtia ja selvittää, eivätkö opiskelijat itse tiedostaneet omaa rooliaan yhteisöllisessä oppimisympäristössä ja oppimisprosessissaan merkitykselliseksi. Lisäksi opiskelijan oman roolin merkitystä oppimisen näkökulmasta olisi tuotava selkeämmin esille opintojaksojen toteutuksissa. Tulosten perusteella on mielenkiintoista myös huomata, miten digitaalinen yhteisöllinen oppiminen vaikuttaa ongelmanratkaisu- ja päätöksentekotaitojen myönteiseen kehittymiseen ja oppimiseen. Vaikka opintojakson sisältöön ei suoranaisesti kuuluisikaan ongelmanratkaisutaitojen opiskelua, harjoitellaan niitä jatkuvasti osana muuta opiskeluprosessia. [21] [31] [41] Näiden taitojen kehittymistä selittää se, että yhteiseen tiedonrakenteluun kuuluu erilaisten tilanteiden ratkaisut ja kompromissien tekeminen. Tehtäviä pohditaan yhdessä, esitetään vaihtoehtoisia näkökulmia ja etsitään teoreettista tietoa. Yhteisen keskustelun tuloksena saavutetaan yhteisymmärrys aiheesta sekä tavoiteltu osaaminen. Yhteisessä tiedonrakentelussa usein haasteena on kuitenkin opiskelijoiden tasavertainen osallistuminen työskentelyyn. Tässä korostuu erityisesti opettajan aktiivinen rooli opiskelijoiden työskentelyn seurannassa ja oppimisen tukemisessa. [21] [31] [41] Ongelmanratkaisutaidot liittyvät yleensä erilaisten oppimistehtävien suorittamiseen ja verkkokeskusteluihin. Opiskelijoiden lisääntynyt tieto on ongelmanratkaisun ja päätöksenteon taustalla [241]. Tämä asia onkin otettava aina huomioon, kun opettaja miettii opintojaksolle pedagogisia ratkaisujaan ja toteuttamisen menetelmiä.

Digitaalisuus lisää opiskelumotivaatiota

Digitaalisuudella on myönteinen vaikutus myös oppimismotivaatioon. Se sitouttaa opiskelijan tehokkaasti oppimisprosessiin, ohjaa tutkivaan oppimiseen sekä tekstin tuottamiseen ja esittämiseen [251] [261]. Merkittävää motivaation kehittymisen kannalta on se, miten opettaja käyttää digitaalisuutta tukemaan opiskelijan omaa oppimisprosessia [271] [281]. Käsiteltävänä olevan väitöstutkimuksen tulosten mukaan opiskelijan oma korkea motivaatio on keskeinen edellytys yhteisöllisen oppimisen onnistumiselle. Digitaalisessa oppimisympäristössä olleet opiskelijat olivat motivoituneempia verrattuna luokkahuoneessa tapahtuneeseen opiskeluun. Huomion arvoista on, että tutkimuksen aikana motivaatio kasvoi etenkin opiskelijoilla, jotka opintojen alussa eivät olleet niin kiinnostuneita ja motivoituneita opiskeluunsa. Kiinnostusta lisäsi se yhteisöllisyys, jolla digiympäristössä opiskellaan yhdessä. Lisäksi oppimisympäristössä käytettävät interaktiiviset työkalut koettiin erittäin mielekkäinä ja motivaatiota lisäävinä elementteinä. [21] [31] [41] Oppimismotivaatio on myös yhteydessä opiskelutyytyväisyyteen [271] [281].

Tässä kuvatussa väitöstutkimuksessa ryhmien välillä ei voitu osoittaa tilastollisesti merkittävää eroa opiskelijoiden tyytyväisyydessä opintojaan kohtaan. Kuitenkin digitaalisessa oppimisympäristössä opiskelijoiden tyytyväisyys hieman laski opintojakson aikana. Koeryhmän opiskelijat olivat kokonaisuudessaan kuitenkin tyytyväisempiä yhteisölliseen oppimiseen. [21] [31] [41]. Tutkijat ovat löytäneet aikaisemminkin vastaavia tuloksia: he ovat tutkimuksessaan havainneet opiskelijoiden olevan tyytyväisempiä perinteiseen luokkahuoneessa tapahtuvaan opetukseen [291] [301]. Digitaalinen yhteisöllinen oppiminen koettiin haastavammaksi ryhmään sitoutumisen ja työn tasapuolisen jakautumisen osalta. [311] [41]. Tyytyväisyyden laskua selittää myös se, että digitaalisessa oppimisympäristössä opiskelijat joutuvat sitoutumaan opintojaksoon ja sen sisällä oleviin oppimistehtäviin enemmän kantaakseen oman vastuun ja roolin ryhmän työskentelyssä. He joutunevat tekemään myös enemmän töitä suorittaakseen opintojakson.

Yhteenveto

Yhteisöllisellä digioppimisympäristöllä on selvästi vaikutusta hoitotyön opiskelijoiden oppimiseen kehittämisen tulevaisuuden työelämäosaamisessa vaadittavaa tietoa ja taitoa. Työelämävalmiuksissa korostuu yhteisöllisyys, asiakaslähtöisyys ja digitaalisuus [32] [33] [34]. Vuorovaikutustaidot sekä kriittinen ajattelu, päätöksenteko- ja ongelmanratkaisukyky kehittyvät digitaalisessa yhteisöllisessä oppimisessä. Lisäksi digitaaliset opiskelutaidot kehittyvät käytettäessä sähköistä oppimisympäristöä. [2] [3] [4] Opetus- ja kulttuuriministeriön tulevaisuuskatsauksissa [35] [36] korostetaan koulutuksen vahvaa merkitystä tulevaisuuden osaamisen varmistamisessa. Korkeakoulutuksen on jatkuvasti uudistuttava vastaamaan työelämän vaatimuksia. Yhteisöllinen digioppiminen vastaa tähän haasteeseen yhä tehokkaammin. Voidaan todeta, että koska digitaalisen yhteisöllisen oppimisen pedagogiikan on osoitettu parantavan hoitotyön opiskelijoiden teoreettista tietoa ja klinisiä taitoja, tulisi tulevaisuuden hoitotyön koulutuksen pohjautua siihen.

Artikkeli perustuu väitöskirjaan:

Männistö, M. 2020. Hoitotyön opiskelijoiden yhteisöllinen oppiminen ja sosiaali- ja terveysalan opettajien osaaminen digitaalisessa oppimisympäristössä. Väitöskirja. Acta universitatis Ouluensis, D1554. Oulun yliopisto. <http://urn.fi/urn:isbn:9789526225081>

Lähteet

1. ^Cohen, J. 1992. A power primer. *Psychological Bulletin* 112, 155–159.
2. ^ abcdefghijkl Männistö, M., Mikkonen, K., Kuivila, H.M., Virtanen, M., Kyngäs, H. & Kääriäinen, M. 2019. Digital collaborative learning in nursing education: A systematic review. *Scandinavian Journal of Caring Sciences*. In press. <https://doi.org/10.1111/scs.12743>
3. ^ abcdefghijkl Männistö, M. 2020. Hoitotyön opiskelijoiden yhteisöllinen oppiminen ja sosiaali- ja terveysalan opettajien osaaminen digitaalisessa oppimisympäristössä. Väitöskirja. Acta universitatis Ouluensis, D1554. Oulun yliopisto. Hakupäivä 18.5.2020. <http://urn.fi/urn:isbn:9789526225081>
4. ^ abcdefghijkl Männistö, M., Mikkonen, K., Vuopala, E., Kuivila, H.M., Virtanen, M., Kyngäs, H. & Kääriäinen M. 2019. Effects of digital educational intervention on collaborative learning in nursing education: A quasi-experimental study. *Nordic Journal of Nursing Research* 39 (4), 191–200. Hakupäivä 18.5.2020. <https://doi.org/10.1177/2057158519861041>
5. ^Stahl, G. 2013. Theories of Cognition in Collaborative Learning. Teoksessa C. Hmelo-Silver, C. Chinn, C. Chan & A. O'Donnell (eds.) *The International Handbook of Collaborative Learning*, 74–90. New York: Routledge.
6. ^ abc Danish, J. & Gresalfi, M. 2018. Cognitive and sociocultural perspective on learning: Tensions and synergy in the learning sciences. Teoksessa F. Fischer, C. Hmelo-Silver, S. Goldman & P. Reimann (eds.) *International Handbook of the Learning Sciences*, 34–43. New York: Routledge.
7. ^Kala, S., Isaramalai, S. & Pohthong, A. 2010. Electronic learning and constructivism: a model for nursing education. *Nurse Education Today* 30 (1), 61–66. Hakupäivä 25.5.2020. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2009.06.002>
8. ^Guerrero, S. (ed.) 2017. *Pedagogical Knowledge and the Changing Nature of the Teaching Profession*. The Organization for Economic Co-operation and Development (OECD). OECD Library. Hakupäivä 25.5.2020. http://www.oecd-ilibrary.org/education/pedagogical-knowledge-and-the-changing-nature-of-the-teaching-profession_9789264270695-en
9. ^Järvelä, S., Kirschner, P., Hadwin, A., Järvenoja, H., Malmberg, J., Miller, M. & Laru, J. 2016. Socially shared regulation of learning in CSCL: Understanding and prompting individual- and group-level shared regulatory activities. *International Journal of Computer Supported Collaborative Learning* 11 (3), 263–280. Hakupäivä 25.5.2020. <https://doi.org/10.1007/s11412-016-9238-2>
10. ^ ab Biasutti, M. 2011. The student experience of a collaborative e-learning university module. *Computers & Education* 57, 1865–1875. Hakupäivä 25.5.2020. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2011.04.006>
11. ^Chan, C. & van Aalst, J. 2018. Knowledge Building: Theory, Design, and Analysis Teoksessa F. Fischer, C. Hmelo-Silver, S. Goldman & P. Reimann (eds.) *International Handbook of the Learning Sciences*, 295–307. New York: Routledge.
12. ^Pucer, P., Trobec, I. & Zvanut, B. 2014. An information communication technology based approach for the acquisition of critical thinking skills. *Nurse Education Today* 34 (6), 964–970. Hakupäivä 25.5.2020. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2014.01.011>

13. [△Stover, S. & Holland, C. 2018. Student resistance to collaborative learning. International Journal for the Scholarship of Teaching and Learning 12 \(2\), 8.](#)
14. [△Lin, J. & Lin, H. 2019. User acceptance in a computer -supported collaborative learning \(CSCL\) environment with social network awareness \(SNA\) support. Australasian Journal of Educational Technology 35 \(1\), 100–115. Hakupäivä 25.5.2020.
<https://doi.org/10.14742/ajet.3395>](#)
15. [△Lin, J., Mai, L. & Lai, Y. 2015. Peer interaction and social network analysis of online communities with the support of awareness of different contexts. International Journal of Computer-Supported Collaborative Learning 10 \(2\), 139–159. Hakupäivä 25.5.2020.
<https://doi.org/10.1007/s11412-015-9212-416>](#)
16. [△Vuopala, E. 2013. Onnistuneen yhteisöllisen verkko-oppimisen edellytykset. Näkökulmina yliopisto-opiskelijoiden kokemukset ja verkkovuorovaikutus. Väitöskirja. Acta Universitatis Ouluensis, E, Scientiae Rerum Socialium 133. Hakupäivä 25.5.2020.
<http://iultika oulu.fi/files/isbn9789526202259.pdf>](#)
17. [△Kollar, I., Wecker, C. & Fischer, F. 2018. Scaffolding and Scripting \(computer-supported\) Collaborative Learning. Teoksessa F. Fischer, C. Hmelo-Silver, S. Goldman & P. Reimann \(eds.\) International Handbook of the Learning Sciences, 340–350. New York: Routledge.](#)
18. [△Aindi, B., Norazah, Y. & Ahmad, H. 2016. The analysis of student collaborative work inside social learning network analysis based on degree and eigenvector centrality, International Journal of Electrical and Computer Engineering 6 \(5\), 2488–2498.](#)
19. [△Trocky, N. & Buckely, K. 2016. Evaluating the impact of wikis on student learning outcomes: An integrative review. Journal of Professional Nursing 32 \(5\), 364–376. Hakupäivä 25.5.2020.
<https://doi.org/10.1016/j.profnurs.2016.01.007>](#)
20. [△Barisone, M., Bagnasco, A., Aleo, G., Catania, G., Bona, M., Scaglia, S., Zanini, M., Timmins, F. & Sasso, L. 2019. The effectiveness of web-based learning in supporting the development of nursing students' practical skills during clinical placement: A qualitative study. Nurse Education in Practice 37, 56–61. Hakupäivä 25.5.2020.
<https://doi.org/10.1016/j.profnurs.2016.01.007>](#)
21. [△Kwasnicka, D., Dombrowski, S., White, M. & Sniehotta, F. 2016. Theoretical explanations for maintenance of behaviour change: a systematic review of behavior theories. Health Psychology Review 10 \(3\), 277–296. Hakupäivä 25.5.2020.
<https://doi.org/10.1080/17437199.2016.1151372>](#)
22. [△Hmelo-Silver, C. & Chinn, C. 2015. Collaborative learning. Teoksessa L. Corno & E. Anderman \(eds.\) Handbook of Educational Psychology, 349–363. New York: Routledge.](#)
23. [△Dillenbourg, P. & Jermann, P. 2011. Technology for classroom orchestration. Teoksessa M. Khine & I. Saleh \(eds.\) New Science of Learning: Cognition, Computers and Collaboration in Education, 525–552. New York: Springer.](#)
24. [△El-Hay, S., El Mezayen, S. & Ahmed, R. 2018. Effect of concept mapping on problem solving skills, competence in clinical setting and knowledge among undergraduate nursing students. Journal of Nursing Education and Practice 8 \(8\), 34–46. Hakupäivä 25.5.2020.
<https://doi.org/10.5430/jnep.v8n8p34>](#)
25. [△McCall, M., Spencer, E., Owe, H., Roberts, N. & Heneghan, C. 2018. Characteristics and efficacy of digital health education: an overview of systematic reviews. Health Education Journal 77, 497–514. Hakupäivä 25.5.2020.
<https://doi.org/10.1177/0017896918762013>](#)
26. [△McMullan, M., Jones, R. & Lea, S. 2011. The effect on an integrative e-drug calculation package on nursing students' drug calculation ability and self-efficacy. International Journal of Medical Informatics 80, 421–430.](#)
27. [^ ab Järvelä, S., Volet, S. & Järvenoja, H. 2010. Research on motivation in collaborative learning: Moving beyond the cognitive situative divide and combining individual and social processes. Educational Psychologist 45, 15–27.](#)
28. [^ ab Serrano-Cámara, L., Paredes-Velasco, M., Alcover, C. & Velazquez-Iturbide, J. Á. 2014. An evaluation of students' motivation in computer-supported collaborative learning of programming concepts. Computers in Human Behavior 31, 499–508. Hakupäivä 25.5.2020.
<https://doi.org/10.1016/j.chb.2013.04.030>](#)
29. [△Margaryan, A., Littlejohn, A. & Vojt, G. 2011. Are digital natives a myth or reality? University students' use of digital technologies. Computers & Education 56 \(2\), 429–440. Hakupäivä 25.5.2020.
<https://doi.org/10.1016/j.compedu.2010.09.004>](#)
30. [△Kalaian, S. & Kasim, R. 2017. Effectiveness of various innovative learning methods in health science classrooms: a meta-analysis. Advances in Health Scientific Education 22, 1151–1167. Hakupäivä 25.5.2020.
<https://doi.org/10.1007/s10459-017-9753-6>](#)
31. [△Männistö, M. 2020. Hoitotyön opiskelijoiden yhteisöllinen oppiminen ja sosiaali- ja terveysalan opettajien osaaminen digitaalisessa oppimisympäristössä. Väitöskirja. Acta universitatis Ouluensis, D1554. Oulun yliopisto. Hakupäivä 18.5.2020.
<http://urn.fi/urn:isbn:978952622508>](#)

32. [Kay, K.](#) 2010. 21st century skills: why they matter, what they are and how we get there. Teoksessa J. Bellanca & R. Brandt (eds.) 21st century skills: Rethinking how students learn. Bloomington, IN: Solution Tree.
33. [Blas, N.](#) 2016. 21st century skills and digital storytelling in the classroom. Teoksessa M. Yildiz, & J. Keengwe (eds.) Handbook of research on media literacy in the digital age, 306–330. Hershey, PA: IGI.
34. [Niemi, H., Niu, S. J., Li, B. & Vivitsou, M.](#) 2019. Supporting Student Learning Toward Twenty-First-Century Skills Through Digital Storytelling. Teoksessa S. Yu, H. Niemi & J. Mason (eds.) Shaping Future Schools with Digital Technology. Perspectives on Rethinking and Reforming Education. Singapore: Springer.
35. [Opetus- ja kulttuuriministeriö \(OKM\).](#) 2017. Korkeakoulutus ja tutkimus 2030-luvulle. Taustamuistio korkeakoulutuksen ja tutkimuksen 2030 visiotyölle. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2017:44. Helsinki. Hakupäivä 25.5.2020. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-263-522-8>
36. [Opetus- ja kulttuuriministeriö \(OKM\).](#) 2018. Työn murros ja elinikäinen oppiminen. Elinikäisen oppimisen kehittämistarpeita selvittävän työryhmän raportti. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2018:8. Helsinki. Hakupäivä 25.5.2020. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-263-552-5>

Metatiedot

Nimeke: Yhteisöllinen digioppiminen mahdollistaa hoitotyön opiskelijoiden tulevaisuussuuntautuneen monipuolisen työelämäosaamisen

Tekijä: Männistö Merja

Aihe, asiasanat: hoitotyö, opiskelijat, oppimisolustat, osaaminen, verkko-opetus, yhteisöllinen oppiminen

Tiivistelmä: Yhteisöllinen digioppiminen parantaa opiskelijoiden opintomenestystä sekä kehittää oppimistuloksia, jotka vastaavat tulevaisuuden työelämävalmiuksia, joissa korostuu yhteisöllisyys, asiakaslähtöisyys, palveluohjaus, nopea päätöksenteko ja digitaalisuus. Osaaminen vaatii kehittyäkseen yhteisölliseen oppimiseen perustuvaa digiopetusta ja opiskelijoiden välistä jatkuvaa sosiaalista kanssakäymistä koko koulutuksen ajan. Tulevaisuuden hoitotyön koulutuksen tulee pohjautua digitaaliseen yhteisöllisen oppimisen pedagogiikkaan. Digitaalisissa oppimisympäristöissä kaikkein keskeisintä on nimenomaan vuorovaikutus ja yhteisöllinen työskentely. Se, että asioista keskustellaan ja tehtäviä tehdään yhdessä, on oppimisen kannalta hyvin merkityksellistä. Opetut asiat sisäistetään paremmin, kun tietoa joutuu hankkimaan itse sen sijaan että opettaja sitä vain kertoo.

Julkaisija: Oulun ammattikorkeakoulu, Oamk

Aikamääre: Julkaistu 2020-08-21

Pysyvä osoite: <http://urn.fi/urn:nbn:fi-fe2020060941235>

Kieli: suomi

Suhde: <http://urn.fi/URN:ISSN:1798-2022>, ePooki - Oulun ammattikorkeakoulun tutkimus- ja kehitystyön julkaisut

Oikeudet: CC BY-NC-ND 4.0

Näin viittaat tähän julkaisuun

Männistö, M. 2020. Yhteisöllinen digioppiminen mahdollistaa hoitotyön opiskelijoiden tulevaisuussuuntautuneen monipuolisen työelämäosaamisen. ePooki. Oulun ammattikorkeakoulun tutkimus- ja kehitystyön julkaisut 58. Hakupäivä xx.xx.xxxx. <http://urn.fi/urn:nbn:fi-fe2020060941235>.